U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatelek **a) Z. S.**, **b) nezletilé S. S.**, zastoupených JUDr. Michaelou Pretschovou, advokátkou se sídlem Varnsdorf V., Pražská 2951, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 10. 2004, č. j. 24 Az 1037/2003 - 43,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokátce JUDr. Michaele Pretschové **s e n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 14. 10. 2004, č. j. 24 Az 1037/2003 - 43, zamítl žalobu stěžovatelek proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 10. 2. 2003, č. j. OAM-436/VL-19-08-2003, kterým bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovatelkám podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo rozhodnuto, že se na ně nevztahuje překážka vycestovaní ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatelky podaly proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V kasační stížnosti namítaly, že krajský soud se nevypořádal se žalobními body uvedenými v žalobě a jejich doplněních. Stěžovatelky se obávají návratu do země původu a mají za to, že splňují podmínky pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, resp. minimálně jsou u nich dány tzv. překážky vycestování podle § 91 zákona o azylu. Mají za to, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku spočívající v tom, zda splňují důvody pro udělení azylu a rovněž otázku, zda ve správním řízení nedošlo k porušení pravidel pro jeho vedení. V závěru kasační stížnosti stěžovatelky uvedly, že další skutečnosti a podrobnosti, pro které podávají kasační stížnost, budou doplněny. Z uvedených důvodů navrhly, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Protože kasační stížnost měla vady spočívající v tom, že neměla zákonem předepsané náležitosti, byly stěžovatelky usnesením krajského soudu ze dne 29. 6. 2005,

č. j. 24 Az 1037/2003 - 66, vyzvány, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení doplnily kasační stížnost tak, že uvedou konkrétní důvody, pro něž je rozhodnutí krajského soudu napadáno. Krajský soud stěžovatelky rovněž poučil, že nebudou-li výše uvedené nedostatky přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo právní zástupkyni stěžovatelek doručeno dne 4. 7. 2005. Stěžovatelky však ani v prodloužené lhůtě kasační stížnost požadovaným způsobem nedoplnily.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Stěžovatelky sice v kasační stížnosti výslovně uvedly, že kasační stížnost podávají z důvodů nesprávného posouzení právní otázky krajským soudem a rovněž otázky, zda v řízení před správním orgánem nedošlo k porušení pravidel pro vedení správního řízení, ale žádným způsobem nespecifikovaly a nekonkretizovaly, v čem tyto namítané vady spatřují. Stěžovatelky tak pouze v obecné rovině namítaly, že se krajský soud nevypořádal s žalobními body, a že mají za to, že splňují podmínky pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, resp. minimálně jsou u nich dány tzv. překážky vycestování podle § 91 zákona o azylu, aniž by ke svým tvrzením uvedly konkrétní argumentaci. Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že si stěžovatelky její nedostatečnosti byly vědomy, když uvedly, že další skutečnosti a podrobnosti budou doplněny.

Skutečnost, že podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. S ohledem na to, že stěžovatelky ani na výzvu soudu nedoplnily důvody kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jejich kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, protože nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn.

O stěžovatelkami podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V dané věci však Nejvyšší správní soud zástupkyni stěžovatelek odměnu za zastupování nepřiznal, neboť ustanovená zástupkyně neuvedla, jaké úkony v tomto řízení vykonala, a ani z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by vykonala nějaký úkon právní služby, za který náleží odměna dle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zástupkyně stěžovatelek dokonce ani na výzvu soudu nedoplnila kasační stížnost o konkrétní důvody, pro něž je rozhodnutí krajského soudu napadáno, a to i přesto, že byla soudem poučena o tom, že nebudou-li uvedené nedostatky odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu